

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Вулиця, Ринок 10. II. пов.
Конто почт. ксад. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає
від 1-го год. передпол.
Рухомісі не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 4.20 зл.
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7.50 зл., Німеччині 7.50
зл., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 ч. зл.,
Румунії 150 лей, Болгарії 7.50
зл., Австрії 7.50 зл., Зміна
вартості 1 раз.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

„Вищі цілі“.

Всі знаки на небі і на землі вказують, що йде до стабілізації відносин в світі взагалі, а в Європі зокрема. Очевидно, стабілізацію не слід розуміти як прикладну „згоду в родині“, як поминання розколу між державами і народами, як ліквідацію всяких напружень і непорозумінь, тільки як відсунення воєнного конфлікту або активних революційних здвигів на якийсь довгий протяг часу. Як твердять незвичайно передбачливі комуністичні теоретики і державні керівники СРСР, наступає стабілізація капіталу, а з нею й стабілізація відносин. Це ще не виключає війни і революції, але не зараз, не в найближчій будучині.

Війна, як цілком раціональне вирішення політичних і економічних розбіжностей, не зникла. І тут не треба бути пророком, тільки тверезим політиком, який вміє і хоче дивитися дійсності прямо у вічі, треба бути тільки відкритою людиною, щоби побачити, що закріплювання теперішніх поліцій, збудованих на несправедливості, неминує готувати Європі нову воєнну катастрофу. Один з найвидатніших політиків сучасної Європи — Беніто Муссоліні недавно питає італійський сенат: „Невже ви гадаєте, що війна 1914 року була справді останньою війною? Війна ще вперед!“. Одночасно найбільш досвідчений представник англійської демократії в своїй промові в палаті громад заявив між іншим: „Я з тривогою дивлюся на сучасний стан річей. Мені здається, що продовження міжнародної політики європейських урядів неминує несе нову катастрофу, нову війну“.

Існуючі трактати є випливом даної хвилі, наслідком „побіди“, який кожний день копає могилу. Історія не знає вічних трактатів — як це доводить життя, як це стверджував минулого року в Женеві, а недавно в німецькій парламенті соціально-демократичний діяч Брайтшайд. Німецький міністр закордонних справ Штрессман заявив виразно: „Нема в Німеччині нікого, хто широкі міг би сказати, що границі, встановлені на сході згідно з постановою про самовизначення народу, могли би раз на все остати незмінними“. Ясно, що й існуючі трактати не довго вдержаться на поверхні життя.

Та тепершня доба є добою мирної підготовки до зустрічі нагостяючих катастроф. Підготовлюються всі і вся, творять бльоки, шукають союзників. Найбільшу активність під цим оглядом проявляє англійська дипломатія. З початком цього року і в нас не бракувало людей, які свято вірили, що Чемберлен створить антибільшовицький блок, та які вказували, що нам слід ріднитися по цей або по той бік греблі. В будівництві антибільшовицького бльоку конґреси Англія проявила горячку діяльності і... надаремне. Ніщо не хоче під теперішню форму ангажуватися до активного виступу проти більшовиків. На кокетування англійської дипломатії у відношенні до Німеччини Штресс-

ман в своїм величезному експозе відповідає, що у всякій констеляції Німеччина продажуєватиме супроти СРСР. співпрацю, започатковану рапальським договором. Стягнувши на сторожі власних інтересів, Німеччина в ніякій випадку і в ніякій формі не зробить нічого такого, що унеможливилоб використання приязних німецько-радянських відносин. Також Муссоліні в своїй великій промові в сенаті заявляв корисність визнання радянського уряду. Він іще й підкреслює спасенність цього кроку: „Тепер вже всі, навіть провідники більшовизму мусять признати, що комуністичний експеримент потерпів повне фіаско. Не вважаю можливим, щоби Росія могла вернути до мілітарного й воюючого комунізму з р. 1921; радше гадаю, що ми повинні освободитися з думкою про будучу Росію яка буде великим краєм дрібних посідачів, керованих партіями, що усвідомлюють собі konieczність розвитку і що рахуються з новими умовами і потребами“.

До того ж слід додати, що навіть найбільш надійні антибільшовицькі з малої антанті здали всі позиції і не пішли на приману Англії. Німці і Бенеш ствердили, що ніколи не існував план створення антибільшовицького бльоку, бо — мовляв — такий план є непотрібний з огляду на те, що не існує комуністична небезпека.

Ось як всі і вся, будучи пересвідченими в неминучості воєнної катастрофи в будучині, а теперішній хвилі відмовляються від почести належати до антибільшовицького бльоку і не хотять визнати духів війни.

І це є загальна передумова стабілізації. Годиться нам це все собі усвідомити, бо як кожний тверезий політик мусить прийняти konieczність воєнної катастрофи в будучині, так мусить теж прийняти konieczність стабілізації до її підготовки, неминучості тиші перед бурєю, яка не знати, як довго триватиме.

Загальна передумова стабілізації є теж передумовою польсько-радянського порозуміння, яке обіймає собою „вищі цілі“. Потребу польсько-радянського порозуміння не лише заявляв перед двома місяцями мін. Скінський, але ще виразніше відкреслив її тепер комісар закорд. справ Чічерін. Метод радянської політики — говорив він — є заключення трівогого порозуміння з Польщею, що можна в першу чергу досягнути оживленням господарських взаємин. Ніякий великий воєнний напад на СРСР не може бути здійснений без участі Польщі. Радянський уряд поробив вже заходи для оживлення господарських відносин з Польщею.

Та на цьому не кінчається порозуміння з Польщею. В Москві існують іще супроти Польщі далеко глибші та складніші комбінації. У всесвітній політиці перехреснюються напрямки пацифістичний й імперіалістичний. Принципово — твердить Чічерін — існує можливість загальної антибільшовицької фронту. На випадок оо а двох війн

європейських держав висувається бльоки Франції, СРСР, Польщі і Японії проти Англії і Німеччини. В іншій комбінації СРСР, фігурував би по стороні Німеччини. Як бачимо, то й тут між Росією і Польщею відбувається процес притягання і відтрчування. Та для нас важним є те, що крім господарсько-торговельного порозуміння допускається можливість політичної співпраці.

Для „вищих цілей“ Росія нехтує інтересами України й українського народу. Ці „вищі цілі“ Москви одуховлюють польську реакцію. Польсько-російська проблема — як вважає „Слово польське“ — представляється дуже просто і не забуває в Польщі вже ніяких сумнівів від найкрайнішої прависи до соціалістів.

„Розв'язка цієї проблеми представляється в простій формі: якнайбільш швидко й успішно й оборонний фронт супроти Німеччини, якнайкращі сусідські відносини, а в будучині при сприятливих умовах навіть союз з Росією“.

Для такого союзу нема ніяких перепон, бо

„границі між Польщею і Росією устійнено російським трактатом з 18. березня 1921, якого не виключено Росії диктатором побачити, але він є вислідом злісного порозуміння обох сторін, які діяли на

основі повної рівноправності. А що той трактат в нім ніяк не знісав жодних інтересів Росії, тому не має вони питань до ділення в напрямку зміни польсько-російської границі, а вже зовсім ніяк не дозволена Росія не має жодних показателів кордонів польських земель“.

Ось де криються передумови стабілізації відносин на сході Європи, ось де існує база для польсько-російського порозуміння, яке бул би підтвердженням і закріпленням рижського трактату так само, як колишній андрусівський. Але в теперішній хвилі відносини є дещо відмінні як були перед 250 літами. Державна Україна не замикається границями лівобачної Гетьманщини, але обіймає широкі простори від Збруча до Дону. Тепер вже українських інтересів не заступає тонка перста козацької старшини, але широкі освідомлені маси селян і робітників.

Ф. Ф.

Зміцнене порозуміння чи роз'єднання?

Спільний текст. — Англійські сумніви. — 19 стаття. — Становище Німеччини і Франції. — Замрячені перспективи.

Справа загальноєвропейського гарантійного пакту докочується до небезпечного місця. Текст французької ноти, яка має бути відповістю Німеччині, трохи залежався в Лондоні. Англійський уряд не прийняв його без застережень, а звернувся до Парижа за інформаціями щодо деяких сумнівних пунктів. Така форма порозуміння є необхідна з огляду на те, що спершу оба уряди погодилися, щоби відповідь на німецькі пропозиції вийшла спільно та солідарно. Таке становище було наслідком зовсім зрозумілого погляду, що Німеччина схоче використати ситуацію розбіжності думок між Лондоном, Парижем, Римом і Брюсселем.

Найбільша увага звернена на становище англійського уряду. Які сумніви має Чемберлен щодо тексту приготуваного Бріаном, про це інформую нас англійська преса. Дейлі Телеграф каже, що англ. уряд домагається розяснення в трьох пунктах. Всі ці пункти кружляють довкола нещасної 19-ї статті „пакту“, доданого до Версальського договору, якою союзні держави хотіли оминити можливий інтервенціональний конфлікт на ґрунті самого договору. Виявляється, що тепер вони самі найбільше спечечаються щодо її інтерпретації. Ця стаття така: „Ліга Націй може, вряди-годи, запрохати членів Ліги, щоби вони зайнялись новим розгляненням догіворів, яких не можна прикласти (inapplicable), а також міжнародні ситуації, яких удержання може загрожувати світовому миру“.

Коли Німеччина стане членом Ліги, вона схоче похористуватися цією статтею. Вона домагатиметься ревізії кордонів з Польщею.

Справа Шлезька та Данцига, а це знову стане прецедентом для нових спроб ревізії Версальського договору. Англія стоїть на раціоналістичному становищі, що гарантійний пакт п'яти великих держав є навадальгідною невідомістю, якщо саме нічні умовини співжиття держав спонукають їх до щораз більшої ворожечі. З другого боку Англія не хоче своїм підписом брати ніяких ширших зобов'язань як оборони західних границь, миру на Рейні, перед можливим німецьким наступом. Французька преса похликується на свіже рішення англійського юрисконсульта Фішера, в справі ревізії договору між Болівією та Чилі, де сказано, що згідно з 19 статтею „пакту“ нове розглянення кордонів можливе лише за згодою обох, чи більше сторін, себто однозгідно. Польща повторює за Францією „таїстатенну“ формулу, що всі можливі умови з Німеччиною не можуть змінювати ніякої існуючої стану, вираженого та зацвердженого Версальським договором.

Виріває дуже просте питання: коли так стоїть справа, який-же глудз вступати Німеччині до Ліги і навіщо взагалі всі ці мирові гарантійні пакти, коли географічна карта Європи визначена у Версалю і здійсненням ідеалом, ненарушним у своїй святості? Такі запити мусять ставити собі німцями англійський уряд, який зрозумів необхідність виправлення помилок наторежних у перемир'ї на міровій конференції у Парижі. У нинішній стадії існує можливість, що або Англія згодиться лише на гарантійний пакт трьох держав: з Францією та Бельгією відносно миру на заході, або обмежиться до дуже скромної спів-

участи у загальній пакті, який схи-
че означити умовини безпеки на
Сході.

Ці два становища не вичерпують
усіх можливостей. Хто зна, чи саме
тепер Англія не буде приведена
давати рішуче, що компроміс між
її становищем і становищем Франції
виключений. Тоді вона вишле окре-
му відповідь на німецькі пропози-
ції і цим пічне нову фазу перего-
ворів, в якій пічне рахуватися з у-
творенням нової констеляції сил
для адержання мирової рівноваги.
Нема сумніву, що дискусія про га-
рантійний пакт дійшла до того
менту, коли всі надії на зміцнення
розхитаного англо-французького
союзу можуть скінчитися повним
розв'язанням.

Після Всесоюзного З'їзду Рад.

Провал Троцького.

Всесоюзний з'їзд Рад закінчився
у Москві 20. травня. На з'їзді доко-
вано деяких змін у конституції, про
що ми вже мали нагоду писати,
а крім цього вибрано новий Цен-
тральний Виконавчий Комітет СРСР,
що являється найвищою законо-
дальною установою Союзу в часі
між з'їздами.

Центральний виконавчий комітет
СРСР складається з двох палат:
а) союзної ради і з ради націо-
нальностей. В склад союзної ради
входить 450 членів, з чого від ро-
сійської федеративної республіки
— 300, від України — 75, від Бі-
лорусі — 13, від захарказької фе-
деративної республіки — 30, від туркменської со-
юзної республіки — 4, і накінець
від узбекської — 16. Крім цього
входить до союзної ради 10 на-
родних комісарів союзного уряду
та уповноважені представники СРСР.
у Берліні та Лондоні. Рада націо-
нальностей складається з представ-
ників усіх т. зв. незалежних, авто-
номних республік, країв і областей.
Кожна незалежна союзна респуб-
лика має в Раді національностей
по 5 представників, кожна авто-
номна республіка без огляду на те,
до якої федерації вона входить,
має по одному представникові. Те
саме відноситься до областей і країв.
Рада національностей складається
з цього роду з 382 представників.
Число її членів збільшилося в по-
рівнянні з минулим роком на 30
членів через те, що походили до
цеї представники новостворених
автономних одиниць у захарказькій
федерації, союзних республік уз-
бекської і туркменської та їх авто-

Д-в Іван Куровський.

Пурис

паста до взуття
названною

номних країв і накінець представ-
ник новоствореної на Україні авто-
номної молдавської республіки.
Таким чином всесоюзний централь-
ний виконавчий комітет складається
з 382 членів, між якими є 146
безпартійних. Всі інші члени є ко-
муністами. В минулому році президія
ВЦВК-ту складалася з 4-ох чле-
нів, по одному представникові від
кожної союзної республіки. В цьо-
му році президія збільшилася на
два нових членів від республік уз-
бекської та туркменської. Разом
отже складається вона з 6-х членів.
Представником України в президії є
Петровський, голова Всеукраїнсько-
го центрального виконавчого комі-
тету.

Зараз же після закінчення з'їзду
відбулася перша сесія нового ви-
браного Центрального Виконавчо-
го Комітету. На ній вибрано все-
союзний уряд. Всіх старих членів
уряду вибрано наново. Інтензивно
поширювані відомості про те, що
Троцький вийде тепер до уряду
та що займе відповідальне місце
Красна, комісаря закордонної тор-
говлі, або місце Держжінського,
голови Ради Господарства та Обо-
рони, не справдилися. Троцький не
тільки не обійня ніякого відпові-
дального становища в уряді, але
не висунув навіть своєї кандидату-
ри. Так само не висунув його кан-
дидатури ніхто інший.

Повну Троцького на з'їзді та ве-
личезні омані, які йому робилося,
слід вважати тільки демонстраці-
єю Троцького і компартії, що має
засвідчити перед своїм повну зго-
ду та гармонію у нутрі самої пар-
тії. Отже Троцький являється й на-
далі карним членом партії, хоч і
має киші погляди на деякі рево-
люційні події. В доказ цього ви-
брано його до президії з'їзду. І са-
ме цей вибір дав багатьом політикам
причину до далеко йдучих висно-
вків про поворот Троцького до
влади, та про новий курс больше-
вицької політики. Газетні репо-
тери, поширюючи такі вісти в Ез-
роп, мало цікавилися тим, що
Троцький був саме один з най-
більших ворогів теперішньої по-
літики уряду Рикова, що він най-
завзятіше виступав проти компро-
місу зі селянством та проти за-
кріплення капіталістичних основ
у селянському господарстві, що він
був і є прихильником т. зв. пер-
манентної революції, — а все це

вкупі суперечило та суперечить те-
перішньому політичному курсові
радянського уряду і компартії. О-
чевидно, що через те все Троць-
кий не міг увійти в склад уряду,
який проводить зовсім протилеж-
ну лінію від тої, яку пропонує
Троцький.

В. М.

Проти хемічної війни.

На міжнародній конференції в
Женеві в справі торгівлі зброєю
виринула дуже цікава дискусія у
зв'язку з поширенням хемічних про-
дуктів, якими можна широко кори-
стуватися під час війни. Ці наради
є покищо держані в тайні, але до
преси дійшли деякі загальні інфор-
мації чималої ваги.

Американський проект казав про
заборону торгівлі отруйними га-
зами та посвояченою рідотою,
яких уживається виключно до во-
єнних цілей. На це відповідав юго-
славянський делегат, вказавши на
необхідність підписати конвенцію
проти газової війни взагалі. Ні-
мецький та італійський делегат
приєдналися до американського
внеску, що мав на меті забезпечи-
ти торговельні інтереси, зважаючи,
що велика кількість хемічних про-
дуктів служить і мировим цілям.
Велику сензацію викликала заява
головни німецької делегації Екарта,
який відповідав на інтерпеляцію
югославянського делегата. Ось її
зміст: "Німеччина готова без нія-
ких застережень приступити до
кожної міжнародної умови, яка
матиме на меті припинити війну
отруйними газами". Цю заяву прий-
няли дуже радісно французькі та
англійські делегати і вона стала
сензацією дня у хоробах Ліги
Націй.

Доля Амундсена.

До цього часу нема звісток про
те, що сталося з Амундсеном і його
товаришами. У Норвегії та за кор-
доном панують різні погляди що-
до можливостей, з якими він міг
звстрітись у своїй подорожі на бігун.
Цікаве, що норвежські знавці за-
являють, що Амундсен не долетів
до бігуна, а мабуть мусів продов-
жувати дорогу на лещетах. Великий
мандрівник Фрітйоф Нансен не го-
диться з песимізмом своїх земляків,
впевняючи, що спізнання на кілька
днів не грає ніякої ролі і що
Амундсен рахувався з усіма пере-
понами. Поларний дослідник Френ-
хен пояснює, що Амундсен має при-

паси на 30 днів, а голова львської
воздушно-ї флотії, що умовини ви-
садки на північній бігуні є пре-
гарні.

А проте трієвості здогади мають
своє виправдання. Смуга північного
бігуна вкрита хмарами та морями,
а температура сувора. Все питання
в тому, чи з літаком не трапиться
катастрофа. Американський мандрів-
ник Мек Мілен впевняє, що відна-
йти Амундсена буде дуже легко. Річ
лише у тому, щоб живого.

Недоля української галицької військової еміграції в ЧСР.

Шість років минуло від хвилі, яка пере-
тиснула Галицьку Армію, під паролем у де-
якого численнішого ворога, почала ви-
орот із нашої тісноти еміграція.
Загалі її подальша історія збита, ті-
льки гірська бригада була призначена по-
рейти на область чесько-польської рес-
публіки. Тут її інтернували в Німеччину
Ябліним і вона стала загалом украї-
нською військовою еміграцією в ЧСР. — У че-
рвні 1923 р. перейшла сюди група в на-
рід-четвері УГА. Кравець, яку разом із по-
воротом з італійського та атлан-
тичного польського полку примішано вразі
таборі в Ліберці, а відтак у Йозеф-
ові. Після позвання української еміграції в
Німеччину Ябліним у жовтні 1921 пере-
сено її члени також до таборі в Йозе-
фові, який став осередком усієї украї-
нської військової еміграції в ЧСР. — І
чисельний стан еміграції під пошлі
2627 мушкетів, 61 жінок і 84 дітей. Вона
розміщена ось так: 516 мушкетів, 55 жінок
і 76 дітей у таборі, 961 мушкетів, 6 жінок
і 8 дітей у робітничих відділах, які вико-
нують усяку працю для всіх військових
управлінь, 50 мушкетів у ліжках як мушкетів,
а 1100 мушкетів на приватній праці. Поки-
нимо маючись 26 воєнних воїнів
і 50 суїтників.

Після відомого рішення Ради амбаса-
дів з дня 14. III. 1923 даліше перебі-
вляла на чужині військової еміграції ст-
ло не тільки зовсім безплідно, але й
мож кармітизм з національного бо-
гаїнування часу і відтатання трохи
сил під праці. Тому переважна більшість
військових склалася постійними мур-
ти у відній краї. Зараз всього і влі-
1923 р. близько 400 осіб військових
через ч. с. с. міністерство народної оборони
до польського конвенту в Празі від-
сно видати подорожні документи на по-
ворот до дому. Та хоча вони походили
до своїх прохаль метрику трієвості
і свідоцтва приналежності, не могли
за часів польської влади, а за часів
були мало потерпані стражданнями
і зв'язані з не безпастані утратами,
теж на те, що в березні 1924 року пере-
слано через ч. с. с. міністерство закордон-
них справ новий список 405 осіб. Близько
мертвих вернути до краю, проте до
року ніхто з них поштов не од-
жав. Щойно продовж. літа 1924 року
спілку з конвенту 17 осіб. Вия-
таку дозгу прозолюку а полагодування
їх справ поштов конвент поштов
польських урядів у краю, який він на до-
матання свого міністерства мусів по-
репаті всі особисті документи зовніш-

По Югославії та Італії.

(Вражіння з подорожі.)

(Довіщення.)

Діти в Німеччині і Югославії. — Ве-
неція. — Лідо. — Подорожні. — Сирон-
на рада.

Вернувшись з Цетині до Дубров-
ника, хотів я їхати до Риму via
Бари, та дістав задоволення з Риму,
від подорожних Німців та інших,
що цього року в Римі з причини
святого року велика сила прочан
і подорожних з цілого світа, так,
що нема де приміститися і через це
дорожнеча. Тому поїхав я до Ве-
неції. Тепер з весною взагалі всю-
ди великий рух подорожних, а най-
більше Німців. Ідучи з Цетині до
Дубровника в німецьким товаристві,
мав як сусіду Німчину-Баварку
з якою в часі дорожні розбалакався
і довідався, що є два роки замужня
і має четверо дітей. На запитання
як це можливо, сказала мені, що
родила два рази близнзата. Питаю
її: "А що ж буде як так що року
Бог подбавдословить?" А вона каже
мені, що не має нічого проти того,
щоби були ще раз близнзата, коли
лише здорові були. Наша вітчизна —
каже — стільки потерпала і втратила
стільки людей, що треба ці

втрата вирівняти і ми всі мусимо
тепер "працювати".

Вернувшись до Дубровника другої
днини, переглядаю місцеві часописи
і вичитую у "Vecerne Novosti"
Sarajevo* з 14 aprila статтю "borba
za potomstvo", де автор рішуче
і енергійно виступає проти пово-
єнної деморалізації в краю, а саме
з причини, що югославянські жі-
нки, не хочучи родити дітей, штучно
позбавляються потомства і що ця
язва охопила край й грозить заги-
біддю державі. Автор накликає уряд
до боротьби проти цієї язви з ме-
тою побороювання цих аномаль-
них повед. домагаться енергійних,
суворих карних законів. Ці факти
подаю до відома нашого жіноцтва
і суспільності з пригадкою, що ми
також зазнали в світовій війні
страшних втрат у людях і тому
нам не слід наслідувати те, що
діється тепер у Югославії, а треба
би йти за самозберігаючим зміслом
Німців.

Наситивши свою душу стільки
вражіннями в країні дикої краси та
величної природи, поїхав я поспі-
шним пароплазом з Дубровника до
Трієсту, а звідси залізницею до Ве-
неції.

Сама Венеція не зробила на мене
великого вражіння. Залізницею ви-
їжджається до Венеції з головного
депо "Менго" довгазним мостом

з 4—5-кілометровим чепаз море;
але це море не гарне, брудне, по-
крите живоростами, вонюче. З мі-
ського двірця всі я до чорної як до-
мовина гондолі і поїхав до поруче-
нни мені готелю, як готель Бавер
та Грінвальд і інших. Хоч як вони
великі, а таки не знайшов там при-
міщення. Щойно по довгих іздах
гондолею по брудних каналах
зупинився в готелі (Albergo Centauro)
близь площі св. Марка. Канали,
якими я переїжджав яких півтори
години, шукаючи готелю, вонючі,
у каменній зелено-жовтій воді
пливе всіляке свинство, як різні
відпадки, лушпини, трава, соломка,
а каміньні відваж каналів коліс мо-
же гарні та пишні палати венецій-
ських вельмож — сьогодні обдрані,
з яких видніє біднота забанкро-
тованого шляхтича. Помістившись
в готелі, покритив сили добрим обі-
дом, а ще ліпшим вином (цього
дня від рана до 4-ої сполудня ні-
чого не їв!) відізнався я силу і ки-
нувся оглядати місто, прямуючи до
площі св. Марка. А щоби не заблу-
кати в тісних і темних вулицях, пи-
сав усі вулиці по черзі, які перехо-
див, щоби міг назад вернутись. І
це показалося практичне, бо не зна-
ючи добре італійської мови, можна
годиниами блукати. Зайшов на пло-
щу св. Марка між чудові аркади,
почув музику звідусіль, зайшов чо-

прегарної церкви св. Марка, а далі-
ше над море, на лушину Тиволю,
де відізнався фантазію й побачив
першого поганого поакіна за-
в'язанських каналів. У Венеції де че-
стина міста: околиця церкви св.
Марка з площею, важко Кампа-
нелю, палатою доків враз з галерією
образів та музеєм — то це одне, по-
варту бачити та подивляти шовден-
її красу та високий артізм. Тут мо-
жна годинами прохолоджуватися
і подивляти високу культуру, а по-
при це величезні стада голубів на
площі св. Марка веселить душу. А
проте це все можна оглянути за
кладно за два дні.

Оглянувши це все, наситивши
душу красою італійського мистец-
тва, поїхав я пароплазом на острів
Лідо (зада трієвості 20—25 мінут, ко-
штує туди і назад півтора доларів)
ідеється пароплазом, широким
французьким каналом серед дуги, по-
крив живоростами, але море
стієше як у венецьких каналах.
Острів Лідо, то прикраса Венеції.
Гідна церкви св. Марка, палати до-
жів та "Canale Grande" з усіма
роздавами, палатами. Острів заво-
даний кількома кілометрами, а і-
вільно, широким, покійні вулиці
горіла, парків, гарних аль, пали-
квіттів і куштів, пальм та інших
денної дорослини. Найкраще що тут
можна бачити, то піскові валуни

на для поліції і античужинців. Крім того, інтересом до цієї справи в країні є істориків до польських військових архівів, одержують відомості, що всі записи від консулату в Празі.

Таким чином, п. Радомський, який подав прохання на паспорт що в. Сторож 1923, у відповідь на особистий запит у серпні 1924 сказав, що консулат, що він не може одержати паспорт на паспорт додому, тому, що по збігів, він повинен був старості в. Баню, не має слугувати в чесько-польській армії. Не вказавши на те, що зазначений безпосередньо після того звання передав консулату урядові посвідку, що урядові убора, що він від 1919 р. перебуває безпосередньо в таборі, як історичний чужинець, консулат не видав йому паспорт по військовій дії. Наразю це, як один з численних випадків.

Так емігранти, як не діялися паспортів, і виступили в дорогу без них, нобі неможливо перейти кордон, польська влада заперечила з кордон, і навіть з тлумаченням краю називає до ЧСР, а в найкращий раз каже, що територія та грошовою карно за "незаконний перехід кордону". У листопаді та грудні 1923 польські уряди завернули 145 поверотів, які на заклали ч. міністерства національної оборони з дня 12. X. 1923 ч. 623533/143 згодилися бути до добровільної демісії і одержати від ч. уряду відповідні документи, а надалі вказувалися сиділистами призначеності та інших посадах, стверджуючи безсумнісно їх державну приналежність.

закордонні українські чинники зверталися кількості до підмоги до чехословацького уряду і до міжнародних чинників, та осередку 1924 р. 406 членів військової еміграції подали в цій справі жалобу до Союзу Народів. Завдяки цим заходам польський консулат почав від жовтня 1924 р. видавати українським поверотам консулярним паспортів на дозвіл поїзди додому швидко, однак не припинив ніяким чином описаних труднощів і перепон.

Нагаданий доказом на це є обставина, що за зими 1920 прохача до кінця квітня 1925 паспортів одержали заведки 163. Всі вони ті емігранти, що мають шість окремих "доказів" на поверот додому, мусить на нього ждати переїзду 6-8 місяців. При тім польський консулат не починає зважати нагоди, щоб цей переїзд як найбільше прискорити. Виставляє пропозиції консулярним вказівкам документів — хоча виготовлений чехословацьким урядом у весільній мові, в якому називається місцевості ознаменні так, як вони звучать по українськи, а не по польськи, або де зазначено невідоме слово "Галичина". Такі документи підписані некими некорисно на довготу згаданого речення, як польський консулат передеркує їх через кілька тижнів у себе, а щодня потім звертає до відомого справлення". Крім того консулат вимагає за паспорт оплати 156 коп. чеськ., якої ніхто з таборників і своїх рідних не може одержати. Передусім же люди хворі та немощні не мають спроможності роздобути цієї суми. Крім того скоталися, які билися нападати на участь у боротьбі або політичному тогочасному життю, не можуть звязатися на поверот, бо польська влада чотирьох постанови 97. артикулу договору

плажді до купання в морі. Море тут не таке гарне як у Дубровнику, але чисте, без великих хвилях об піскові плажді, де купалочисся, можна рівночасно вигрібати в піску. У Венеції і на Лідо життя на 30-40 пр. дорожче як у Абації, за 9-10 з. п. аніж можна буржувів вигідно жити. У Венеції і на Лідо велика маса єврейства, з чого 80 процент Німців. Їх скрізь повно. Подорожні, а особливо Німці, заосмотрені в Белекери, бігють по всіх усюдах. Німецькі жінки як і всі інші (така тут скрізь мода) убрані в капелюшки, відкриті різнобарвими рюжечками, костюм сорокати червоно-зелено-жовтий; алебільша в окулярах або шкварках, цілком папуга і в окулярах; поводяться на вулиці вільно, в ресторанах їдять і пють кріпко. Тутешнє населення живе з подорожників. Спеціальність Венеції, це фабрика скляних виробів, які мають європейську славу. У Венеції в готелях, кав'ярнях, скрізь німецькі та австрійські газети. З огляду на велику силу Німців, які тут подорожують, властиві всім готелів держати в частині німецьку службу, переважно жіночу. Харч, напийки загальною добрі, на яких 80-100 процент дешеві як у Львові. В Італії залізничні дешеві і тепер по війні доста чисті, хоч не такі, як у Чехословаччині.

Модест Менцимський концерт

П'ятниця, понеділок, дня 1. червня ц. р.
СТРИМ, середа, дня 3. червня ц. р.

Білет на концерт у Львові продас Інформативна "Український Театр" — Рутка 18. І. пом.

в Сан-Жерман з дня 10. пересел 1910 потягає на такі чинники до судової підпорядкованості, а т. зв. амністії до членів У. Г. А. вказані не відноситься. З уваги на все це переказана бісність військової еміграції, які досі не могли повернутися додому, є приваблива проти своїх політ. а. у безконечності короткості на чужині, необхідно жорстично та навіть духом і тілом. Так представляється сучасне положення тих громадян України.

Гірничий цього сивого явища треба глядіти не так у юридичних обставинах, паче в теперішньому політичному положенні нашого народу, як вказано в наріжних митишних відносинах, себто психічній лям безпильності, ниточний короткостроковості, та найвищою опортунізму в громадському і політичному житті. Українське громадянство Східної Галичини не вважало до початку війни закінчення добою останніх своїх народних Армії, не вгадували вже про добру волю ухвалити їх вважало положення.

Т. зв. еміграційний комітет, що організувався в квітні 1923 у Львові, не провадив ніякої діяльності, а поодинокі угруповування і політичні партії в краю обмежили свої піклування емігрантів до утримання резолюції, визнаючи її до негайного повероту додому. *)

Суботні цього ж, як і б. останній командир останній У. Г. А. в Ч. С. Р. ухвалив своїм обов'язком у писемі з дня 13. червня 1924, справознавцю до Головного Уряду всіх українських політичних партій Східної Галичини, як такої Української Парламентарної Репрезентації у Варшаві з'ясувати повністю матеріальні і моральні положення української військової скитальщини в Ч. С. Р., представити її наміри вернути до батьківщини в країю та перепони з боку польської влади, а наведенням імені і точних дат, а лінійні прохати утворити окрему установу, що її завданням було би починати заходи відносно повної амністії та релативної. В тій самій справі з'ясувався з 12. серпня 1924 варту до Парламентарної Репрезентації, а також до деяких визначених громадян в країю. Однак, на жаль, ці писемні не мали ніякого відгукну, та коли в. проф. М. Галуцького ніхто не потвердив мені навіть їх одержання.

Тимчасом положення нашої військової скитальщини гіршає з кожним днем. Наслідком чесько-польського договору має бути український табір в Іозефіві вже вкрай близький до опинитися без ніякого пристановища. Іх наче

*) Не гадаю поділитися з ш. жатою, а т. як правді слід пригадати, що після до повероту української галицької еміграції до краю, який м. н. н. голосило в "Ліво", був роблений ще в 1922 р. саме тоді, коли умови повероту були багато декілька відмінніші. Тоді проти нашої прохання ніхто не виступав деки відомі емігранти Іозефіві кола. — Ред.

Хто їде до Італії лічтисся, нехай їде до Абації. Лідо, Дубровника, а кого прибило життя, стратив життєву енергію і жадний сильних вражень, щобби всі мізкові кінцінки порушити до гори ногами нехай їде по морі в Дубровник на Ловчен і далі. Там серед розбурханого Адріатичного моря, дикої краси природи може відсвіжити болячий мізок. Коаси природи, чудового сонця, розбурханого моря, його величі не заступлять ніякі переваги творч. мистецтва і великої культури. Краса і сворість моря це щось величозне. Хто з якоїнебудь причини вибирається в дорогу на полудне, повинен до подорожі приготуватися, а саме заосмотритися відповідно до краю, куди їде, в Белекері, даліше "Оно Roberfs Shrachführer", в брошури за 1 зол. п. виступати все те, що вам у дорозі потрібне до розмови в кав'ярні, ресторані, на вулиці, залізничі і т. п. Даліше треба заосмотритися в залізничну карту дорogi. Не маючи цього і не перестудіювавши все докладно, коштує їзди та ціла подорож багато більше часу і грошей. Всі ці замітки я вважав за потрібне подати до відомої тим, що потребують їхати в світ на південь.

злочинців відвезуть до чорного та відвезуть на поталу. Про приміщення такої великої кількості людей в Ч. С. Р. нема ніякої думати з огляду на безробіття, а наповнення свого часу транспорт на Радгиску Україну відложеної на неопределений час.

Оже настала іпайна пора, щоба відповісти на питання в країю привезли собі под наше істинування та бохай заміно і частинки словиння свій заваданий обов'язок.

По тому, вказав на успіх може в жодній випадку мати тільки односторонню організацію, паче і соціальна акція всіх колевих установ і партій при інтензивному використання усіх преси та соціальної трибуни. В тім цілі необхідно створити окремий комітет, що його завданням буде виконати повну амністію для всіх членів б. У. Г. А. і емігрантів їх релативно, а надалі подати про тимчасове забезпечення проекту тим поверотцями, що не мають в країю ніякої родни ані іншого пристановища. З огляду на те, що подати про релативну амністію неможливо, тоді жорстично.

Д-р Іван Козак, сотник У. Г. А.

ОСТАННІ ВІСТІ.

Димісія Тугута.

Дня 27. V. віцепрем. Тугут віні просьбу про димісію, з огляду на те, що з причини переоголошування його в важких справах уважав свою участь в уряді безцільною. Прем. Гравські пропонував димісію Т-та президентові. Президія ради міні. оголошує, що през. відіпосполитої прийняв димісію Т-а. Віцепрем'єрства по Тугуті не обійме ніхто. Керівництво секції для справ національних меншостей обійме найправдоподібніше сам прем. Гравські.

Вибух арсеналу в Мукдені.
Містечко муніції в Мукдені вилетів у повітря. Згинуло 300 людей. Погано, що це діло большевників.

Роззброєння Швеції.
Урядовий проєкт роззброєння шведської армії й маринарки прийняли обидві палати.

Норвегія шунга Амундсена.

Норвеський уряд радив що робити згодку на зростаюче затоплення населення з причини, що лосі нема ніяких вісток про долю Амундсена. Коли до п'ятниці не наспіє ніяка вістка, вишле уряд два великі гідроплани, які пачеполювали би на просторі від Шпіцбергена до бігуна. Літаком товариштиме великий військовий корабель. Уряд розглядає теж справу помічі заграничі.

Америка проти зайняття північної Норвегії.

"Юнайтед Прес" повідомляє, що в ур. американських колах розглядають справу анексії північної Норвегії в разі відкриття Амундсеном. Вказують на це, що вже Пері застрома ам. поандр на північ. бігуні. Ам.-норвеський спір мусів би рішити мировий суд, тимбільше, що Амундсенові товариштиме Америка-нець Елсворт, що й фінансував виїзд.

Нове становище Троцького.

Ухвалою союз. сознарком Троцький іменований керівником головної уряду і членом президії союзу. ради господарства. Становище це займав Держгизівський. Іменування це викликало сенсацію, бо Троцький звисний з комароїс між комунізмом і капіталізмом.

Евакуація Поруря.

Райтер повідомляє, що на основі договору Ерло й Тені з Німеччиною, Поруря буде евакуйована 10. VI. ц. р. Тодіже евакуюють міста: Дісельдорф і Цюбур.

Дописи.

Суботні, пн. Станіславів, Захочана й кохтом в. Якова Тонка став у своїй пророзі (в селі в. Я. Тонка) пам'ятник Шенчену прохачу в. Ом. Долгого. Дня 17. V. 1925 відбулося посидіння, якого довершили в. а. Микола Юлія. Зібравшись на не свято, чимало сели та інтересніші як містечку так і з сусідніх сіл. Всі о. М. Ю. і в. Я. Т. митишними прохачами щирі й прохачі для людей. Сам пам'ятник дуже живо вказує своїм чудовим обдуманням змістом. На обшарпаному, а нементу, псалесті, біля 2-го м'яса, виступають моменти, бісність фон, на якому вказує м'ясо сиромею злама треста, паче прохачів, а потім у Шенчену поміщено на крайні м'яса, що був в бісності на лезку, м'ястє жмароніт, а під ним — хвиля Діпра. Виконана дуже образно змістом.

Вечором заходом чл. "Прогресс" та митишними трудом такого прохачівського прохачівського в. Ом. Долгого відбувся від його орудою концерт у місті Тарасі Шенчені. Кожа містечка віддала прохачів, ясно, заховаю всі містечки і краси. Після глибоко й широкі захоплювали слухачів-гостей, які відіпосполитою оплескували кожну ноту. По концерті відіграно митишні сценію з сивого життя "Не клема". Сценаристи, головні старі, сардани покотили, віддали відіграні митишні. Село, що має 400 душ, не багате, а гордиться до культурно-освітніх знаків, хоча віддала свій до робити, хоча поминала свою долю, хоча стріли свій вітра — прохачів, якої Честь Імуні Гіст.

НОВИНКИ.

— **Спогади Е. ЧИКАЛЕНКА** ч. 2. як безплатний додаток за II. червня, розсилаємо всім в. передплатникам, які платили передплату за це червня, себто до кінця червня ц. р. та надіслали за поштовою оплатою і ч. 63 сот. Поштовою оплатою за II. ч. просимо платити при найближчій пошлі передплати. Просимо всіх наших в. передплатників, щоб до 5. червня ц. р. привітали передплату до кінця червня ц. р. там, щоб до 15. червня ми могли з огляду на фері вислати вже всім додаток. В. передплатники, які не надішлють поштової оплати за I. ч. не одержать II. ч., при чім просимо надіслати поштову оплату і на II. ч.

— **Корисність.** Перевернувши часо "Ліда" сподіюся на похвалу за чотири устуні з перевернувши статті п. 2. "На двох стільцях" за німця мість з новинки п. 2. "Збожа як негоднотність поділілки", за бічупу похвалу жалого фактоту п. 2. "Однокоріза" і на кінець за одно речення з статті п. 2. "С. С. Васильків", українська паче і польська архітектура".

— **Діалект кресови.** До кожного суду в Тернопіль сподіюся на архітектурного бюроліста міста Скалату Елсворт Сисака, 68-літнього старика, який від ряду місяців (а мабуть від ряду літ) займався написанням нестїтїх діалект у вік між 12-14 роком життя. У скандал змішана сила осіб.

— **Повед процесом Штайгера.** Газети, які спеціально цікавляться ходом справи Штайгера, домагаються, що на пресісідниці трибуналу переобачено радника Фрінка, як такого, що не бере участі в політичному житті й не заважавовач в ніякій партії. З нією діало переосудує ради. Франке з торговельного суду, до суду жарного.

— **Недальнотія але успішна оборона.** Польська греса захоплює енергією одної паночки — Варшавчанки, яка, зачеплена на аудію якійсь Дом-жатою, не адавалася в ніякій розмові тільки замість до того так совісно наступати в ніс, що мусила інтерв'ювати публіку і поліції.

— **Редукція львівських польських театрів.** Організаційна секція львівської ради міської ради запропонує паче мові міської ради скасування одного з трьох польських театрів, на які місто втрачає величезні суми. (Останній, нерозкритий ще дефіцит, має далахши 550,000 тий же дефіцит, що скакують т. зв. "Малі театри" при вул. Горюхави, де грають виключно легкі комедії. В зв'язку з цим, передбачують комуністичні урядові негати до одержання "Театру молоді" (б. колевської), а навіть будую нового театру в Сувійському саді (на місці старого). Польська міська рада утримує аж три театри виключно з міської культури трестетат. В істинуванні аж трьох театрів не зацікавлені аж міської кола і міської ам митишності, аж тож міський прохачівський дозволу постійні пустки в театрі. Не вказуючи на не місто віддала з німцем усім містечками гуді гроші на ті театри, не даючи односторонньо на підвог містечку українському театру роз.

ДОМАШНІ ДАНСІНГІ

у власній світовій музиці

ГРАМОФОН. „His masters voice“
„ГОЛОС СВОГО ПАНА“Грамофон цей найкращий! Конструює (система)
РАДІО з мікрофоном підкладкою) унікальний
першорядним знаменитого саита за найкращий.
Висока репродукція без шуму. Великий вибір
плат, різноманітних і класичних канторіа:
РОЗЕНБЛЮТТА, КВАРТНА, СІРОТІ.

THE GRAMOPHONE Co, Limited, LONDON.

Генеральний представник на Подолі:

ІОСИФ ВЕКСЛЕР

Краків, Фльоринська 25. Львів, Синьуська 2.

1897-8-21

— З життя української нащадків.
Українська Товариство
Емігрантів у Львові (ул. Руска 3, III пог.)
одржавши щиро дякую повідомлення від
Українського Центрального Комітету у
Варшаві, що «паса» з кінцем деяких
емігрантів до Канади на деякий час за-
тримався з огляду на недержавні оста-
точні конкретних відомостей від уповно-
важеного представника У. П. К. в Канаді.
Комітет вживає заходів до можливого скор-
очення тривалості цієї справи. Емігранти,
які мають бажання виїхати до Канади,
мусять згодитися згодитися в Україн-
ському Товаристві Емігрантів у Львові.
(Оскільки, що цей запит, торкається ли-
ше тих, які в нікому разі не можуть по-
вернутися до батьківщини, яким рад. по-
сольство відмовляє дозволу на поворот,
та які рішуче не в силі знайти собі про-
житку на українських землях під Поль-
шею).

— Допомога інвалідам армії УНР.
Український Центральний Комітет у Вар-
шаві повідомив львівське Т-во Емігран-
тів з Надд. України, що згодом ко-
мітет польська влада призначила з 1-го
січня п. в. щомісячну грошову допомогу
українським інвалідам, що служили в ар-
мії УНР. Допомога виплачується козю
Українського Центрального Комітету у
Варшаві. Комітет звертається з проханням
до Т-ва негайно зібрати відомості
про місце перебування українських інва-
лідів в Галичині, які бажали скористати
з цієї допомоги, і надіслати їх списки до
комітету. Інваліди, які ще не були огля-
нені субревізійними комісіями, можуть
також згодитися для подальшого від-
повідних кроків в шлях признання за ними
також прав на одержання щомісячних до-
помог. Адреса для зголошення інвалі-
дів: Руска 3, III поверх. Зокрема Т-во
шукат адреси інвалідів Андрія Голуба та
Івана Перікаса, яким призначено гро-
шову допомогу.

— Проповіді чи агітація єпископа
Тавардовського? На днях був у городи-
ському Я. Євдокимові політ. польський
єпископ Тавардовський зі Львова. Всюди у-
стоювався йому парад. Йшли наказы до
місцевих до шкіл. Учителі провадили дітей.
Епископ захотів і до церков, де виголо-
шував промови. І так у церкві в Євдокимові
говорив про „кошмарну місію“ і про „лю-
бовність до Польщі як до „монастиря“.
У міському костелі казав, що Вірмен-
ія й Подляска це один польський наріс. А
в костелі до дітей зазначав, що такі як
якоби оборонили Львів неглами в камін-
нях. Як на єпископа — дуже добре сте-
сценування, яке варто собі зазначити.

— Закопав у пивниці, а по 6-ти
роках найшов у мисині. Така сенза-
ційна історія трапилася в Германові Шен-
бахові, замешкалому при вул. св. Анни ч.
5. Після українсько-польських боїв у Льво-
ві закопав він у пивниці заміну коштів,
а який скриня 38 штук столового срібла,
12 штук біжутерії, м. н. брилянтовий на-
оцінок, несеїни, — золотий годинник
з шкіл дорожничості великої вартості.
Коли воєнна житомирська затихла, Шен-
бах пішов добити свій скарб, але — на вели-
кий свій переляк — найшов лише дрі-
в в землі. Так і не знайшов нікого скарбу
з брилянтів літ неж не знав, хто міг
стати скарбником ліха. Аж ось учора
комуністський челядник Гейнгер, який
тришопи вивчистити кони у каміоні з
Шенбаха, найшов у каміоні робітну
заміну скарбу а в ній історичні кейсоди
Шенбаха. Каміон був на стійці че-
сний, що згодом негайно свою нахилу,
яка була найприсміянішою несподіванкою
для її власника.

— Нові польські золоті. Німецький
проф. Кейдбах відкрив в Ісландії на кі-
лометр довгу смугу кварц, що має в
собі незвичайно високий процент золота.
Добувати її буде товариство німецьких
голдінгів та приватних капіталістів.
— § 19. Згідно § 19 пресоного зако-
ну з дня 17. грудня 1862 р. просимо по-
містити свідоцтво спростування нотатки
поданої ч. 68 з дня 27. грудня 1924 п. н.
„Польська аскурація в практиці“. Хата
Абрама Горна в Кушівцях нових, пов.
Рудки, забезпечена в Польській Лісовій
Взаємній Убезпеченні (П. Д. В. У.) на су-
му 470 зол. була одночасно забезпечена в
Тов. „Порт“ на суму 1800 зол., відібрав на-
званий отримав повне відшкодування гро-
до з дійсною зарплатою будинку і тому П.
Д. В. У. зі своєї сторони не виплатила
відшкодування, не хотючи робити з забез-
печення спекуляції. Супроти примусу за-
безпечення в Кушівцях нових з 12. ве-
ресня 1923 та фактичного оцінення будів-
лі органами П. Д. В. У. у названий грома-
ді в дні 25. вересня 1924 Абрагам Горн
повинен був на підставі закону з 23. че-
ресня 1921 (Dz. ust. nr 64 п. 395, 1921 р.) та
розпорядження през. Річності з 10. жо-
вня 1924 р. (Dz. ust. nr 862, 1924) зго-
лосити П. Д. В. У. забезпечення в Тowa-
ристві „Порт“ в цілі угадження забезпе-
чення сум, чого він неусуєрє законоді не
зробив. — Польська Дирекція Взаємних
Убезпечень, Відділ у Львові (Підпис не-
читкий).

— Свобода ч. 92. містять: Надіймо-
ся себе самих. — Духовна пелюстка. — За-
лист, оповідання Г. Михайловича. — За-
повідання Головного Комітету. — Радни-
ська влада. — По широкому світі. — Но-
вичка. — Політичний проєкт. — З про-
світної організації. — Напад на „жесак“.
— Бандитизм в краю. — Кум Трохим
горить. — Дезертир. — З гавстаа вій-
ти. — Нещасний Японі. — Відділ прав-
ної поради. — Доміс в Краю. — Смішне.
— З Гімнати СС. Васильяном у Львові
з гомини правами державної (вд. Сутин-
ський ч. 21). Вступні іспити до висшх
клас (II—V II.) будуть дня 9-ого і 10-ого
червня о год. 4-й пополудні. Письменні
зголошення до Управи Гімнати подіма-
ється до дня 8-ого червня включно. До
такого зголошення належить долучити
свідство хрещення, запислення іспити,
евент. шкільне. Вступні іспити до 1-шої
класи будуть дня 19. червня о год. 10-й
рано. Письменні зголошення (з докумен-
тами як писемні) приймає Управа до дня
18-ого червня включно. — Вписи до всіх
клас дня 19-ого і 20-ого червня. — Д-р В.
Шеврот.

ФЕСТИН НА СВІТЕЗІ

який не відбувся 21. V., перенесений
на 31. травня 1925 р.
Програма та сама. Початок о 8. 3. поп.

3 судової салі.

Д-р Яр. Селезінка вдруге перед судом
(Третій день розправ.)

Розправа починається довгою та по-
вною патрістичним фраз промовою проку-
ратора д-ра Гіртля. По ньому
приходять до слова оборонці д-р Га-
рси м. і. Він полемізує з прокура-
тором та докладає невинності обвинуваче-
ного. Промова зробила на лаву присяжних
і на присутню в салі публіку помітне вра-
ження.

По резюме провідника трибуналу рад.
Гетінгера, удался судді посягати на на-
раду, яка скінчилася дуже скоро.

На головне питання впадо сім голосів
„так“ а п'ять „ні“. Над есенуальним пи-
танням голосування не було.

Супроти такої впадоції обвинуваченого
д-ра Ярослава Селезінку звільнено
від вини і мари, а всі шости обох
розправ має покрити держава.

Новий великий політичний процес
у Рівні.

(Від власного кореспондента.)

Сьогодні розпочався перед окружним
карним судом в Рівні великий політичний
процес, а то процес революційної органі-
зації „УНПО“ (Українська народна по-
станка організації).

На дані обвинувачених засіло 75 наших
селян-Рівнян і один Галичанин, Куо-
вель Андрій з Батятич повіт Жовка.
Між обвинуваченими знаходиться 4-ох ін-
телегентів, народні учителі і один студент
берлінського університету. Всі обвинува-
чені українці, Прокуратор обвинувачує їх
за злочин з арт. 101, карного закону, а-
бвизування на землях належачих колись
до Росії, поповнений в той спосіб, що об-
винувачені утворили в порозумінню з у-
країнськими революційними організаціями
на великій Україні в р. 1924 змову —
яка мала на цілі розвинути територіальної
цілісті польської держави і повладити
існуючого в Польщі державного устрою.

Вільність обвинувачених не признається
до законного їм злочину — декотрі при-
знаються з ріжними застереженнями.

Обвинувачених боронять адвокати зі
Львова: д-р Маріян Гавишанець, д-р Се-
мен Шевчук і д-р Шухевич Степан, з Вар-
шави: адв. Дурч і адв. Гейнц. Крім
того визначили суд 5-ох оборонців з уряду
для обвинувачених і задержав їх на салі
розправ „на всякий випадок“, хоч обвину-
вачені зосередили їх оборони. Розправою
проходить вінепресок окр. карного суду
Грохольські обвинувачує прокуратор
Повишніські.

На вхесок прокуратора
оголошено на цілий час роз-
прави — тайністі і дозволено ко-
жному з обвинувачених покласти на салю
розправи оди о го мужа довіря.

Розправа ведеться серед великого на-
пруження і подразнення „всіх проти всіх“
— висловом чого було двома разе замар-
кування в дуже гострій формі преєдінни-
ком розправи, що прокуратор не знає
змісту актів і що повинен і обвизвати
був про справи, які в першій лінії його
обходять, записатися з актів заздалегідь.
Супроти такого публічного „виговору“
прокуратор в дечім „прискоміє“, що
дає обвинуваченим можливість свободий-
шого відказу.

Розправа ведеться в 6. палаті Любо-
мирської, яку спеціально на цю ціль улаш-
товано. Цей будинок обсаджений тьмяною
мундуваною і шпильною пішої кінної

п'ялий. Крім того в самім будинку роз-
таборили більший відділ війська з двома
офіцерами і машиною вим кріс о м(і)
Розправа триває довший час, що до
перестування поклади поверт дієті
свідків і буде рішуче велике число
ріжних судових і адміністративних актів.
Обвинувачені держаться бадьоро і за-
ростають робити сензаційні зізнання. — Ш.

ОПОВІСТКИ.

Український Нащадківський тав-
т О. Мітнянчик.

Городення. — Саля Нар. Доу.
Субота 30.V. „Вихрест“.
Неділя 31.V. „Пам Тавардовський“.
Понеділок 1.VI. „Майська ніч“.
Вікторок 2.VI. „Ніч“.
Середа 3.VI. Послідня вистава: „Дні
нашого життя“ (премера). 1874 20—?

Читальня „Прогітві“ в Знесінню
устроєно дня 31. травня, а на вихлод не-
погоди дня 7. червня 1925 р. ПЕРШІЙ
ФЕСТИН на правдивому світовому возду-
сі бо в Знесінню на площі біля церкви. —
Комітет. 2025 1—1

Повшу прогулку в Карпати ула-
же Т-во „Плай“ до зісних скал в Буб-
ніні дня 30. мая під проводом п. Пашке-
вича. Відізд в суботу 30.V. в год. 23:15 до
Болехова, пішки 25 км. через Бубніще до
Синьвіська, поворот в медію в год.
22:20 до Львова. Збірка в год. 22:15 в авті
гол. двірця. Просимо прийти точно. О
скільки буде більше чим 10 учасників, за-
лішня знижка. Ціна білету там і назад
без зножки 9:50 зол. Іду взяти з собою.
Охочих зі Стрия просимо прилучитися!

Загальне зібрання членів мілі „Учи-
тельської Громади“ у Львові відбудеться
в неділю дня 31. травня п. р. в год. 10
перед пополуднем в салі т-ва „Прогітві“,
Ринок 10. 1927 а) 1—1

Дрібні оголошення.

Для ЛІТНИКІВ в ДОРІ, звісім гірським,
і кліматичним літніскам над Пруттом,
Пенсіонат „Оліва“ в Галичі, доглядні
положення з соціальними кімнатами ото-
рених від 1.VI. до 30.IX. Харч першоряд-
ний, на бажання спеціальний. Сталія зал. і
поча в місці. Ближше подасть Управа.
1886 5—6

МОНЕЛІН пневматики по фабричних ці-
нах купує Вітолд Топа-
д а, Львів, Подлевського 2. 1924 5—5

УКРАЇНЕЦЬ на добрий деожавний поса-
ді, з достаточними поборами, пристій-
ний, літ 36, по причині незмайомості, ві-
зміє цю дорогою гарну паню в матрон-
мояльських шлах. Неаполімові зголошення
враз з фотографією проситися слати до
Адміністрації під „Взімме Шаста“ за ко-
трій виміну евент. заворот ручитися. 2024

КОЗАК Михайло, Яків старий, п. Яво-
рів унеажує інвалідському книжочку і
декет вкрадений з 15 на 16 травня 1925
року. 1—1

О. ПЛ. КАРПІНСЬКИЙ в Остоїшан ад
Терабодая пошукує інструктора до
приготовування ученика до іспиту з V кл.
української гімназії. 1869 1—1

РУТИНОВАНОГО соліснатора з адво-
катою, евентуально судовою кіж-
хадітною практикою приймає адвокат
Ганкевич в Заболотів. 2022 1—2

УНЕАЖУЄТЬСЯ

військова книжка,
виставлена через П.К.
У. в Самборі на на-
зависку Михайло Дні-
стрянський, син Се-
мена, ур. 21.II. 1902 р.
з громади Дністрян,
судовий пов. Тувока
н. Стр. 2023 2—2

Великий оборот, малий зиск

набувати отже можна найдешевше
Конфекцію діточу
Шоко, вельвети, маркізети
Матеріали на сукні і костюми
Білая ж ноче
Діточі і столова.
Пам'ятки жіночі і діточі. — Великий вибір фіранок і покрив-
Макс Гольдберг, Львів, Галицька 9. 1924

ВЕРБА

Кооперативний Союз лозово-кошикарський
у Львові, вул. Третього Мая ч. 11.
Телефон ч. 14—68.
Поручає: всілякі виробі і матеріали кошикарські гур-
том і детально.
Купує: Лозу кошикарську, готову і в сирій стаді.
Відпродавцям висока провізія. Заступини відсутні.
Гуртує і дає працю українським кошикарським май-
стерствам.
2021

ЛІТНИСЬКО к. СКОЛЬГО в повний
удержанням від 4—6 зол. денно. Зго-
лошення до 27. травня Річності Дня,
Зелена 17. II пог., північне Корости ввеч.
Сколе. 2014 3—5

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Репаклія не відповідала.

Дентистичне заведення
д-ра Шимона Раппапорта і
Якова Насса

Львів, вул. Синьуська 17/1.

Пльомбування й лікування зубів без
болю. Штучні зуби в каваку і злати
на американську систему. Пациєнти з
провінції полагоджуються в найкоротшому
часі. ПТ. урядовим та студентам значна
знижка. 1925 3—3

Годинничарські роботи

під управою приватних сн фін-
ансових виконує
Г. ГУТТЕРМАН, Синьуська 14.
Тел. 18—81. Роботи з провінції по-
2076 мовляється негайно. 1—10

ЛЕКЦІЯ ВІДЕНСЬКОГО КРОЮ

жіночих одягів на найдог-
нійших умовах дає абсо-
лент ВІДЕНСЬКОЇ ШКОЛИ КРОЮ

М. Метяй-Мітєвський

Львів, вул. св. Іосифа 8. I. н.

Окопугай

годинники стійкий канцеляр-
ний, шкільний, до передової
або кухні — раз на тиждень до накупування

Перша рата
5 зол.

Маріян ДАВБСЬКИЙ

1928 Львів, Академічна 20. 1—1

МАШИНИ ДО ШИТТЯ

найновіших систем,
яких складові че-
сти, складає до
кращеюго рачи-
сла і до ручних
робіт — всесвіт
АЛЕКСАНДЕР
МАЛІМОН
СКЛАД МАШИН
до шиття

Львів, вул. Валова ч. 11 а.

Приймається машини до напрати. 1712

Коси, серпи, знаряддя різн-

ничі, вирівки до молока і всі
товари залізні і галіантерійні

1920 а) продає найдешевше 3—3

„MARTULUS“
Львів, вул. Трибунальська ч. 1.